

Regeringens proposition

1990/91:2

om ombildning av Nordkalottens AMU-center
till stiftelse

Prop.
1990/91:2

Regeringen förelägger riksdagen vad som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 28 juni 1990 för de åtgärder och de ändamål som framgår av föredragandens hemställan.

På regeringens vägnar

Odd Engström

Mona Sahlin

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att Nordkalottens AMU-center får en från AMU-gruppen fristående ställning och ombildas till en svensk stiftelse, "Stiftelsen Utbildning Nordkalotten", som skall påbörja sin verksamhet den 1 januari 1991. Stiftelsens huvuduppgift skall vara att anordna och utveckla arbetsmarknadsutbildning för i första hand de nordligaste delarna av Sverige, Finland och Norge. Stiftelsens verksamhet skall finansieras genom intäkter från kurs- och uppdragsverksamheten.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 28 juni 1990

Närvarande: statsrådet Engström, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, S. Andersson, Göransson, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Thalén, Wallström, Löow, Molin, Sahlin, Åsbrink

Föredragande: statsrådet Sahlin

Proposition om ombildning av Nordkalottens AMU-center till stiftelse

1 Inledning

Nordkalottens AMU-center är en gemensam institution för Sverige, Finland och Norge med syfte att främja arbetsmarknadsutbildningen särskilt inom de tre ländernas nordligaste delar. Centret, som är beläget i Övertorneå kommun och bedriver verksamhet i Övertorneå och Hedenäset, inrättades den 1 juli 1970 och ingår sedan den 1 januari 1986 som egen myndighet i uppdragsorganisationen för arbetsmarknadsutbildning, AMU-gruppen. Till grund för verksamheten vid centret ligger bl. a. en överenskommelse mellan de tre länderna.

Nordkalottens AMU-center får anordna arbetsmarknadsutbildning på uppdrag av arbetsmarknadsmyndigheterna i Sverige, Finland och Norge. Centret får dessutom anordna utbildning på uppdrag av arbetsmarknadsmyndigheterna i Danmark och Island liksom åt andra uppdragsgivare samt sälja andra tjänster och produkter som följer av utbildningsverksamheten. Verksamheten vid Nordkalottens AMU-center finansieras genom intäkter från försäljningen av utbildning m. m.

Möjligheterna att stärka centrets roll och ställning som gemensam institution mellan Sverige, Finland och Norge liksom förutsättningarna för att ombilda centret till en nordisk institution under Nordiska Ministerrådet har utretts vid flera tillfällen. Ett grundläggande problem i verksamheten är att de tre länderna inte har ett likvärdigt inflytande i verksamheten. Detta innebär i sin tur en risk för att utbildningen inte i tillräcklig grad anpassas till behoven i de olika länderna.

Fram t. o. m. år 1985 hörde Nordkalottens AMU-center organisatoriskt, liksom övrig arbetsmarknadsutbildning, till skolöverstyrelsen i Sverige. Syftet med omorganisationen är 1986, då centret överfördes till AMU-gruppen, var bl. a. att stärka styrelsens ställning och dess inflytande över framför allt utbildningens omfattning, inriktning och utformning. Ett problem hade varit den starkt kringskurna beslutanderätten för styrelsen vilket lett till viss kritik från främst finsk sida. I samband med omorganisationen gjordes också ett tillägg till överenskommelsen mellan de tre länderna som innebär att Nor-

diska Ministerrådet till centret kan förlägga projekt som syftar till att utveckla arbetsmarknadsutbildningen inom de nordiska länderna.

I en utredning som genomfördes av det norska arbetsdirektoratet år 1987, "AMU-Nordkalotten som nordisk institution", föreslogs att AMU-centret skulle delas i två avdelningar. Den ena avdelningen skulle tillgodose utbildningsbehoven inom nordkalottområdet, den andra skulle ägna sig åt nordiska utvecklingsfrågor. I en svensk rapport "AMU Nordkalotten som nordisk institution", AMU-konsult 1988, presenterades några olika finansieringsmöjligheter för förslaget.

De två rapporterna behandlades i den nordiska ämbetsmannakommittén för arbetsmarknadsfrågor (NAUT) i april 1988, varvid framkom att det inte fanns förutsättningar för att ombilda AMU-centret till en institution som alla de fem nordiska länderna står bakom. Mot bakgrund av detta träffade representanter för regeringarna i Sverige, Finland och Norge i maj 1988 en överenskommelse om att inrätta en arbetsgrupp mellan de tre länderna.

Arbetsgruppen fick i uppdrag att utarbeta förslag till hur Nordkalottens AMU-center skulle kunna organiseras och verka på samma sätt som en nordisk institution och grunda sig på en överenskommelse mellan Sverige, Finland och Norge. En slutrapport överlämnades i november 1988. I rapporten presenterades tre alternativa förslag, varav arbetsgruppen förordade alternativet att Nordkalottens AMU-center bryts ut ur AMU-gruppen och ges en självständig ställning. Arbetsgruppen föreslog därvid att centret ombildas till en stiftelse. De andra alternativen som gruppen övervägde var ett oförändrat huvudmannaskap samt att centret skulle ingå i AMU-myndigheten i Norrbottens län men ha en egen styrelse.

Dävarande arbetsmarknadsministern tillkallade genom beslut den 7 september 1989 en arbetsgrupp med uppgift att se över organisationsformen m. m. för Nordkalottens AMU-center. I denna arbetsgrupp har ingått företrädare för Sverige, Finland och Norge. Gruppen fick i uppdrag att lämna förslag till hur centret kan omorganiseras till en svensk stiftelse. Riktlinjerna för gruppens arbete baserades på överläggningar mellan berörda departement i de tre länderna. Arbetsgruppen avlämnade i februari 1990 sitt betänkande (Ds 1990:17) Nordkalottens AMU-center – Ombildning till stiftelse. Arbetsgruppen har utarbetat förslag till överenskommelse mellan de tre länderna till ett stiftelseförordnande och stadgar för stiftelsen. Efter remiss har yttranden över betänkandet avgetts av skolöverstyrelsen (SÖ), arbetsmarknadsstyrelsen (AMS), länsarbetsnämnden i Norrbottens län, AMU-styrelsen efter hörande av AMU-myndigheten i Norrbottens län, Nordkalottens AMU-center, statskontoret, rikskontrollverket, statens arbetsgivarverk, länsstyrelsen i Norrbottens län, Kommunförbundet i Norrbottens län, Landstingsförbundet, Övertorneå kommun, Landsorganisationen i Sverige (LO), Statsanställdas Förbund, Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Svenska facklärarförbundet och Lärarnas Riksförbund.

Synpunkter på betänkandet har lämnats från Arbetsministeriet i Finland och Arbets- och administrasjonsdepartementet i Norge. Nordiska Ministerrådet har beretts tillfälle att lämna synpunkter.

En överenskommelse om verksamheten vid Nordkalottens AMU-center under tecknades av de tre ländernas regeringar den 20 december 1974 (Nordisk Statutsamling 1974: 46) och ändrades den 26 november 1975 (NStat 1975 s. 46). I protokoll den 12–13 november 1985 gjordes ett tillägg till överenskommelsen. För verksamheten gäller förutom överenskommelsen förordningen (1985: 1087) med instruktion för Nordkalottens AMU-center liksom i tillämpliga delar förordningen (1988: 1076) med instruktion för AMU-gruppen. Vidare har styrelsen för Nordkalottens AMU-center den 6 maj 1987 antagit en särskild arbetsordning för verksamheten.

Arbetsmarknadsutbildningen vid Nordkalottens AMU-center skall vara uppbyggd enligt svenska kursplaner, men kan avvika från dessa om det är motiverat med hänsyn till arbetsmarknadskraven i Finland och Norge. Kursdeltagarna tas ut av arbetsmarknadsmyndigheterna i resp. land i samråd med centret. Vid centret skall erforderliga inkvarterings- och förplägnadsmöjligheter finnas. Vidare skall elevsocial verksamhet bedrivas. Sedan Nordkalottens AMU-center inrättades år 1970 och fram t. o. m. budgetåret 1988/89 har 5 100 personer utbildats vid centret. Budgetåret 1988/89 avslutade nära 650 personer utbildning där.

I styrelsen för Nordkalottens AMU-center ingår två ledamöter från vardera Sverige, Finland och Norge. Av de svenska ledamöterna utses en av AMS och en av AMU-styrelsen. Styrelsens uppgift är främst att avgöra frågor om inriktning och omfattning av verksamheten, budget och årsredovisning m. m. Direktören för centret tillsätts av regeringen efter samråd med vederbörande myndigheter i Finland och Norge.

Antalet fast anställda vid AMU-centret i Övertorneå och Hedenäset uppgår för närvarande till ca 100 personer, varav närmare 70 utbildare. Till detta kommer ytterligare ett tjugotal tillfälligt anställda. Utbildarna anställs från de tre länderna och flertalet är tvåspråkiga.

Centrets verksamhet skall i princip finansieras genom intäkter av uppdrag från arbetsmarknadsmyndigheterna i de tre länderna och av övrig försäljning. Budgetåret 1988/89 uppgick centrets omsättning till totalt ca 51 milj. kr. Försäljningen av utbildning till övriga köpare än arbetsmarknadsmyndigheterna utgör en marginell del av kursverksamheten. För arbetsmarknadsutbildningen betalar Finland och Norge det pris som gäller för motsvarande eller jämförbar utbildning i resp. land. Samma prissättningsprincip tillämpas beträffande inkvarteringsplatser. I samband med att AMU-centret överfördes till AMU-gruppen förband sig Sverige, Finland och Norge att som försöksverksamhet under tre år svara för kostnaderna för 200, 100 resp. 150 utbildningsplatser. I november 1989 förlängdes, efter överenskommelse mellan arbetsmarknadsministrarna, försöksverksamheten till att gälla under år 1990.

För att täcka det underskott i utbildningsverksamheten som uppstår till följd av gällande prissättningsprincip gentemot Finland och Norge har Sverige sedan budgetåret 1986/87 anslagit 6 milj. kr. per år i underskottsbidrag. För att täcka det underskott som uppstår i boendet och centrets kostnader för elevsocial verksamhet lämnas bidrag från AMS.

3.1 Verksamhetsform och uppgifter

Mitt förslag: Nordkalottens AMU-center får en ny verksamhetsform, fristående från AMU-gruppen, som bättre tillgodoser kraven på verksamheten. Den nya organisationen bör vara en svensk stiftelse, "Stiftelsen Utbildning Nordkalotten", och påbörja sin verksamhet den 1 januari 1991.

Stiftelsens huvuduppgift skall vara att anordna och utveckla arbetsmarknadsutbildning för i första hand de nordligaste delarna av Sverige, Finland och Norge.

Den egendom som finns i den av Nordkalottens AMU-center bedrivna verksamheten överläts till stiftelsen.

Arbetsgruppens förslag: Överensstämmer i huvudsak med mitt.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser är positiva till eller har inget att invända mot förslaget. *SÖ* anser dock att några egentliga skäl till ombildningen inte har redovisats. *RRV* framhåller att det föreligger oklarheter i förslagen som är förknippade med användandet av stiftelseformen för statlig verksamhet. *RRV* genomför för närvarande, på regeringens uppdrag, en översyn av statliga stiftelser vilket enligt *RRV*:s mening talar för att avvakta med att bilda nya statliga stiftelser. *TCO* liksom *Lärarnas Riksförbund* anser att ikraftträdandet för stiftelsen bör flyttas fram till den 1 juli 1991.

Skälen för mitt förslag: Enligt min bedömning har den nuvarande verksamhetsformen inneburit en risk för att tillräcklig hänsyn inte har kunnat tas i verksamheten till AMU-centrets speciella roll och uppgift att vara en gemensam institution för Sverige, Finland och Norge. Jag anser därför att AMU-centret bör få en annan verksamhetsform, fristående från AMU-gruppen, som bättre tillgodoser syftet med verksamheten. Centret bör ombildas till en stiftelse, "Stiftelsen Utbildning Nordkalotten". Ett omfattande utredningsarbete ligger till grund för förslaget. Med hänsyn till behovet av en förändring av verksamhetsformen för Nordkalottens AMU-center anser jag att ombildningen till stiftelse bör genomföras så att stiftelsen kan påbörja sin verksamhet den 1 januari 1991. Stiftelseformen skapar bättre förutsättningar för att stärka samarbetet mellan de tre länderna och till att dessa får ett likvärdigt inflytande i verksamheten. Detta bör leda till en bättre anpassning av utbildningen till behoven i de nordligaste delarna av de tre länderna.

Stiftelsens huvuduppgift skall vara att anordna och utveckla arbetsmarknadsutbildning för i första hand de nordligaste delarna av Sverige, Finland och Norge. Stiftelsen skall därigenom verka för ökat nordiskt samarbete. Dessutom bör stiftelsen få anordna utbildning åt andra än de tre ländernas arbetsmarknadsmyndigheter, liksom sälja andra tjänster och produkter som följer av utbildningsverksamheten. Ombildning till stiftelse innebär inte någon förändring av syftet med verksamheten.

Arbetsgruppen har i betänkandet lämnat förslag till ny överenskommelse

mellan Sverige, Finland och Norge om verksamheten vid centret, liksom förslag till stiftelseförordnande och stadgar för stiftelsen. Bl. a. mot bakgrund av de synpunkter som framkommit vid remissbehandlingen av gruppens betänkande anser jag att vissa ändringar bör göras i förslagen till överenskommelse och stadgar, vilka dock inte innebär någon förändring av de huvudsakliga riktlinjerna som arbetsgruppen har föreslagit för stiftelsens verksamhet. Det bör ankomma på regeringen att träffa överenskommelse med Finland och Norge, att bilda stiftelsen och att fastställa stadgar.

I överenskommelsen bör i enlighet med arbetsgruppens förslag anges att en särskild garantiregel skall gälla som innebär att Sverige, Finland och Norge under stiftelsens första tre verksamhetsår förbinder sig att för varje år köpa 140, 60 resp. 100 utbildningsplatser. Detta innebär en minskning av antalet garanterade platser med 150 jämfört med det antal som tidigare gällt som försöksverksamhet vid Nordkalottens AMU-center.

Vid övergången från myndighet till stiftelse bör den egendom som finns i den av Nordkalottens AMU-center bedrivna verksamheten, och vars värde uppgår till ca 9 milj. kr., överlåtas till stiftelsen. I förslaget till stiftelseförordnande anges att Sverige anslår "i bilaga förtecknad och värderad egendom". Det bör ankomma på den nuvarande huvudmannen, Nordkalottens AMU-center, att upprätta förteckningen och även ange värdet på den förtecknade egendomen. Arbetsgruppen har också föreslagit att Sverige under de tre första verksamhetsåren skall lämna bidrag till stiftelsen för att finansiera personalutvecklings- och marknadsföringsinsatser samt elevsocial verksamhet inom stiftelsen, vilket jag strax återkommer till.

Så som anges i förslaget till överenskommelse bör ministrarna med ansvar för arbetsmarknadsfrågor följa upp och ta initiativ till eventuella ändringar av överenskommelsen efter stiftelsens första två verksamhetsår. I detta sammanhang bör även frågan om ett eventuellt fortsatt bidrag till stiftelsen efter de första tre åren diskuteras.

Med hänsyn till att den nybildade stiftelsen kommer att ha av regeringen fastställda stadgar och genom sin anknytning till staten kan anses bli förvaltd på ett betryggande sätt, bör stiftelsen inte stå under tillsyn enligt lagen (1929: 116) om tillsyn över stiftelser.

Jag avser att föreslå regeringen att en organisationskommitté tillsätts med uppgift att vidta nödvändiga förberedelser inför ombildningen av AMU-centret till stiftelse.

Omorganisationen innebär att förordningen (1985: 1087) med instruktion för Nordkalottens AMU-center skall upphöra att gälla och att ändringar behöver göras i förordningen (1988: 1076) med instruktion för AMU-gruppen. Jag återkommer senare till regeringen med förslag i dessa avseenden.

Mitt förslag: Stiftelsen skall ledas av en styrelse med två ledamöter från vardera Sverige, Finland och Norge. De svenska ledamöterna utses av regeringen. Styrelsen skall ha det övergripande ansvaret för utveckling, planering och uppföljning av stiftelsens ekonomi och verksamhet. Chef för stiftelsen skall vara en direktör.

Arbetsgruppens förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna: De remissinstanser som behandlat förslagen i denna del har främst berört konsekvenserna för bl. a. personalen vid Nordkalottens AMU-center av ombildningen till stiftelse. *AMU-styrelsen* förutsätter att stiftelsen i alla delar tar personalansvar för samtlig personal vid Nordkalottens AMU-center. *Statens arbetsgivarverk* anser att några särskilda problem inte bör uppkomma vid en ombildning till stiftelse när det gäller frågan om de anställdas anställnings- och arbetsvillkor. *Övertorneå kommun* beräknar att en ombildning till stiftelse med en minskning av personalen får ett flertal negativa effekter för kommunens ekonomi och utveckling. *Svenska Facklärarförbundet* och *Lärarnas Riksförbund* framhåller att det i betänkandet saknas en redovisning av de personalpolitiska konsekvenserna av den föreslagna minskningen av antalet garanterade utbildningsplatser. De båda förbunden anser också att personalen bör vara representerad i stiftelsens styrelse.

Skälen för mitt förslag: Stiftelsen bör liksom Nordkalottens AMU-center ledas av en styrelse med två ledamöter från vardera Sverige, Finland och Norge. Några skäl för att ändra styrelsens sammansättning har inte framkommit. Så som arbetsgruppen föreslagit bör även fortsättningsvis en representant för vardera stiftelsens anställda och elever beredas möjlighet att delta vid de överläggningar som föregår styrelsens beslut.

Ledamöterna i styrelsen utses av resp. land. Mandatperioden bör vara två år. För varje ledamot bör en suppleant utses. Styrelsen tillsätter inom sig styrelseordförande. Styrelsen bör ha det övergripande ansvaret för utveckling, planering och uppföljning av stiftelsens ekonomi och verksamhet. Stiftelseformen innebär att styrelseledamöterna därvid har ett personligt ansvar.

Styrelsens sammansättning och uppgifter skapar förutsättningar för ett likvärdigt inflytande för de tre länderna över stiftelsens verksamhet. Chef för stiftelsen bör vara en direktör. I likhet med arbetsgruppen anser jag att direktören bör tillsättas av styrelsen. Det innebär en ytterligare markering av stiftelsens självständiga ställning. Direktörens uppgift skall vara att svara för stiftelsens löpande verksamhet.

Den nya verksamhetsformen kommer att kräva en omorganisation också när det gäller personalen. Minskningen av den garanterade utbildningsvolymen beräknas innebära en reducering av personalbehovet med cirka en tredjedel. För att verksamheten i stiftelsen skall kunna bedrivas effektivt och rationellt bör stiftelsen redan från början ha den önskvärda personalsammansättningen.

Frågor med anledning av förändringar i personalstyrkan får lösas på sedvanligt sätt och efter förhandling med de fackliga organisationerna. För den personal som inte kan erhålla anställning i den nybildade stiftelsen gäller avtalet om trygghetsfrågor som trätt i kraft den 1 april 1990. Målsättningen med trygghetssystemet är att så långt möjligt genom stöd i olika former skapa förutsättningar för att ingen skall bli arbetslös till följd av uppsägning på grund av arbetsbrist. Enligt avtalet skall arbetsgivaren, för att effektiva insatser skall kunna göras, kontakta trygghetsstiftelsen så snart klarhet råder om arbetsbristsituationens omfattning och karaktär. Senast när uppsägning sker skall trygghetsstiftelsen kontaktas.

För den personal som inte kan beredas nytt arbete har arbetsgivaren ett ansvar även för tiden efter avvecklingen av myndigheten. Möjligen kan en övertalighetsorganisation aktualiseras. Arbetstagare som inte kan beredas arbete under uppsägningstiden har givetvis rätt till sedvanlig lön under denna tid. Balanserade överskottsmedel som finns i Nordkalottens AMU-center bör få disponeras för att klara övertalighetsproblemen. Vid utgången av budgetåret 1988/89 uppgick balanserade överskottsmedel i myndigheten till totalt 2,8 milj. kr.

Vid anställning av utbildare vid stiftelsen bör eftersträvas en fördelning mellan Sverige, Finland och Norge som motsvarar fördelningen av kursdeltagare. För de anställda vid stiftelsen bör samma löne- och anställningsvillkor gälla som inom AMU-gruppen. Anställnings- och arbetsvillkoren bör dock anpassas så att rekrytering av personal från samtliga berörda länder underlättas. Som arbetsgruppen föreslagit bör det således ankomma på styrelsen att utarbeta förslag till och träffa avtal om olika typer av tillägg såsom utlandstillägg, rekryteringstillägg, flyttningsgottgörelse m. m. enligt de regler som gäller för personal vid nordiska institutioner. Vidare bör bestämmelser utarbetas för tjänstledighet. Statens arbetsgivarverk bör bistå stiftelsen med utarbetande av avtal som reglerar dessa frågor.

Jag avser därför att föreslå regeringen att uppdra åt statens arbetsgivarverk att bistå styrelsen med att förhandla och sluta avtal om anställningsvillkor m. m.

3.3 Finansiering

Mitt förslag: Stiftelsens verksamhet skall finansieras genom intäkter från kurs- och uppdragsverksamheten. Varje land skall betala den faktiska kurskostnaden för sina kursdeltagare. Under stiftelsens första tre verksamhetsår bör Sverige lämna ett årligt bidrag för personalutveckling, marknadsföring och elevsocial verksamhet.

Arbetsgruppens förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna: De remissinstanser som behandlat finansieringsfrågan framför olika synpunkter på främst förslaget till bidrag till stiftelsen. *AMU-styrelsen* vill framhålla vikten av konkurrens på lika villkor gentemot AMU-gruppen och anser att bidraget till stiftelsen enbart skall kunna användas till

elevsocial verksamhet och tidsbegränsade omställningskostnader. *Statskon-toret* påpekar att AMU-gruppen har erhållit en form av introduktionsstöd vilket även har kommit Nordkalottens AMU-center till del. Om stödet är av regionalpolitisk karaktär bör finansieringen ske av regionalpolitiska medel. *RRV* anser att några ytterligare garantier eller bidrag utöver det föreslagna antalet garanterade utbildningsplatser inte bör lämnas.

Skälen för mitt förslag: Enligt nuvarande överenskommelse mellan länderna betalar Finland och Norge det pris som gäller för motsvarande eller jämförbar utbildning i resp. land. Enligt min mening är det rimligt att utbildningsverksamheten blir självfinansierande. Jag föreslår därför i likhet med arbetsgruppen att varje land skall betala den faktiska kurskostnaden för sina kursdeltagare. Prissättningen skall således grundas på en beräkning av såväl direkta som indirekta kostnader för att anordna utbildning. Förslaget innebär att det inte längre finns behov av underskottsbidrag till verksamheten.

Länderna skall inför varje verksamhetsår sluta avtal med stiftelsen om att köpa ett bestämt antal utbildningsplatser. I förslaget till ny överenskommelse anges att Sverige, Finland och Norge under de första tre verksamhetsåren skall köpa ett bestämt minsta antal platser, totalt 300 utbildningsplatser.

Arbetsgruppen föreslår att ett svenskt bidrag bör lämnas under stiftelsens första tre verksamhetsår. Detta bör användas till att finansiera personalutvecklings- och marknadsföringsinsatser samt till elevsocial verksamhet inom stiftelsen. Arbetsgruppen framhåller att det för stiftelsens framtida utveckling är viktigt att dels öka marknadsföringsinsatserna, dels ytterligare höja kompetensen hos personalen. Vidare bör bidraget omfatta elevsociala insatser, bl. a. för att främja det nordiska samarbetet mellan kursdeltagarna. Jag delar arbetsgruppens uppfattning att bidrag bör lämnas för dessa ändamål under en övergångsperiod av tre år och jag anser att Sverige bör svara för detta bidrag. Bidraget bör för åren 1991, 1992 och 1993 uppgå till 7, 6 resp. 5 milj. kr.

3.4 Anslagsfrågor

I det under tionde huvudtiteln upptagna anslaget *AMU-gruppen: Bidrag till vissa driftutgifter* ingår medel för att täcka underskott för Nordkalottens AMU-center till följd av gällande prissättningsprincip i utbildningsverksamheten gentemot Finland och Norge. Medlen disponeras av AMU-styrelsen. För budgetåret 1990/91 har 6 milj. kr. anslagits för detta syfte. Då stiftelsen bör påbörja sin verksamhet redan den 1 januari 1991 bör endast hälften av de anslagna medlen utnyttjas av Nordkalottens AMU-center. Jag har i det föregående föreslagit att den nya stiftelsen för år 1991 skall erhålla 7 milj. kr. i bidrag. Detta innebär att stiftelsen under det första halvåret 1991 bör tillföras 3,5 milj. kr. Utöver de 3 milj. kr. som kvarstår på anslaget bör därför ytterligare 0,5 milj. kr. anvisas. Medlen skall av AMU-styrelsen föras över till stiftelsen. Fr. o. m. nästa budgetår bör ett särskilt anslag inrättas för bidraget till stiftelsen.

I anslaget *Arbetsmarknadsutbildning*, som disponeras av AMS, ingår medel för den elevsociala verksamheten inom arbetsmarknadsutbildningen, vil-

ken utgörs av dels hälsovårdande och kurativ verksamhet, dels boendeservice till kursdeltagarna. I detta ingår bidrag till Nordkalottens AMU-center för bedriven elevsocial verksamhet. Från anslaget lämnas också bidrag för att täcka underskott i boendet vid Nordkalottens AMU-center till följd av gällande prissättningsprincip gentemot Finland och Norge. Medlen förs över till Nordkalottens AMU-center i form av bidrag från AMS. För budgetåret 1990/91 har bidraget beräknats till 1,5 milj. kr. för den elevsociala verksamheten resp. 3 milj. kr. för att täcka underskottet i boendet. Med den finansieringsform som jag nu har föreslagit för stiftelsen skall bidrag till elevsocial verksamhet ingå i de medel som jag har föreslagit under anslaget AMU-gruppen: Bidrag till vissa driftutgifter. Fr. o. m. den 1 januari 1991 skall därför inga bidrag lämnas från anslaget Arbetsmarknadsutbildning. Jag avser att senare föreslå regeringen att 2,25 milj. kr. förs bort från det anslaget.

4 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. utifrån de allmänna riktlinjer jag här har angett godkänna att Nordkalottens AMU-center får en från AMU-gruppen fristående ställning och ombildas till en svensk stiftelse som skall påbörja sin verksamhet den 1 januari 1991,

2. godkänna att den egendom som finns i den av Nordkalottens AMU-center bedrivna verksamheten överläts till den föreslagna stiftelsen,

3. bemyndiga regeringen att fastställa stadgar för den föreslagna stiftelsen och att träffa erforderlig överenskommelse med Finland och Norge,

4. till *AMU-gruppen: Bidrag till vissa driftutgifter* på tilläggsbudget för statsbudgeten för budgetåret 1990/91 under tionde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag på 500 000 kr.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.